

LES REACCIONS DELS POPULARS

Autoria de la trama de corrupció

- ¿A què es deu l'intent sistemàtic de negar els fets i presentar-los com a infundit i conspiració, atacant el PSOE?
- Al PP, una agrupació política, no se la pot identificar amb l'actuació dels seus afiliats

BENJAMÍN FORCANO*

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 28.02.09

De vegades, per als que no estan gaire versats en el llenguatge de la política oficial, convé recórrer a la gramàtica per aclarir el sentit de les paraules. Mariano Rajoy deia --i no han parat de repetir-ho tots els que l'obeeixen--: "Aquesta no és una trama del PP, si- nó contra el PP". La trama de corrupció és del PP (del, genitiu, que indica ser propietat seva, quan es genera i desenvolupa en persones pertanyents a aquesta agrupació política, que segueixen la seva ideologia i s'organitzen per aconseguir un mateix fi i causa) i no contra el PP (contra, adversativa, en oposició i fora d'ell). La tela sociopolítica d'aquesta trama està teixida amb l'actuació de ciutadans afiliats al PP i se'ls troba en diversos esglaons d'organismes i administracions municipals i auto- nòmiques seves. Aquests ciutadans tenen nom i cognom i han estat nomenats per a aquests càrrecs per autoritats d'aquest partit i segons les seves normes internes.

EL PP COM A tal no és subjecte moral individual de res, no existeix i no se li pot reclamar directament per haver acceptat suborns, favors, prebendes, contractes, adjudicacions, etcètera, i ser citat i jutjat als tribunals. Aquest és un subjecte abstracte, genèric, per designar una

agrupació, però no se'l pot identificar amb l'actuació i la responsabilitat moral dels seus afiliats. Els inscrits al PP obren per compte propi, i han de respondre individualment pel compliment o incompliment del programa i reglament del PP. El PP no serà mai demandat perquè, com a subjecte individual, dipositari de drets i deures, respongui de responsabilitats davant dels tribunals.

En aquest sentit, --¡quina bestiesa!-- la trama és del PP, pel fet que arriba a subjectes concrets que hi pertanyen i que hi van ser admesos. Proclamar llavors que la trama de corrupció és contra el PP i no del PP, que tot és mentida, presumir de transparència i rebutjar totes les acusacions com a simple conspiració ordida per la falsedat i l'odi, és sortir cap a un PP estratosfèric, inexistent, buit, sense arrelament en els milions de ciutadans que el componen. Ningú se n'ocuparia.

Hi ha hagut empreses i empresaris --el senyor Francisco Correa, segons sembla, al capdavant de tots-- que han rebut de socis i seguidors del PP, sense concurs ni publicitat, concessió de sòls, contractes, vivendes, hospitals, laboratoris, oficines, vídeos, pavellons, visita del Papa, premis de Fórmula 1, actes electorals del PP, serveis de neteja, estands a les fires... I, al seu torn, ells han recompensat aquest tracte de favor amb obsequis, regals, viatges, diners, molts diners, a aquests membres del PP.

Aquests socis i seguidors del PP, presumptament culpables, apareixen als mitjans amb nom i cognom i no és difícil, per a qui s'ho proposi, elaborar de seguida un llistat: Alberto López Viejo, Luis de Miguel, Arturo González Panero, Guillermo Ortega, Martín Vasco, Alfonso Bosch, Alvaro Pérez, Pablo Crespo, Serafín Castellano, Javier Nombela, Sigfrido Herraéz,

José Luis Pérez Ruez, Esteban González Pons, Guillermo Paniste, Luis Bárcenas, entre d'altres, i entre aquests es troben alcaldes, consellers, diputats, parlamentaris.

La trama convida a analitzar la reacció/resposta que ha donat i orquestrat el PP: "Ningú ha finançat mai el PP, el PP no ha rebut mai un euro de ningú", "Podem presumir de transparència", "Podem caminar orgullosos, amb el cap ben alt",

"Aquesta és una campanya claríssima contra el PP, una campanya múltiple d'assetjament i desprestigi", "Amb això pretenen tapar l'atur i la recessió i encobrir amb porqueria les propostes del PP", "Volen evitar una alternativa al pitjor govern de la democràcia", "El PP destitueix qui hagi de destituir, cosa que no fa el PSOE que no admet responsabilitats polítiques", "El Ministre de Justícia i el jutge Baltasar Garzón han de dimitir per haver concertat una caça conspirativa", "El president del Govern, si no els imposa la dimissió, es converteix en responsable i avalista de les seves caceres"...

INDICIS, proves i testimonis donen base suficient per concloure que la trama de corrupció és una trama de gent del PP i contra gent del PP. Ningú s'ha inventat el que aquests presumptes corruptes han fet. Les institucions de la nostra democràcia, amb els seus corresponents responsables, han obert processos i miren de verificar i fixar responsabilitats. Tenim, doncs, com a cosa primera, objectiva i verificable, el que són els fets, els actors i les reaccions sobre la trama de corrupció.

Es podrien fer les següents reflexions: ¿Què significa la confusió propalada segons la qual el PP no ha rebut mai finançament de ningú? ¿A què treu cap l'intent sistemàtic de no donar-se per al·ludits, negar els fets, presentar-los com un infundi i una conspiració i defensar-se atacant a deshora i sense arguments el PSOE i els mitjans de comunicació? ¿Dóna a entendre aquesta estratègia que el PP s'estimaria més implantar en un Estat de dret la pràctica de l'ocultació i la impunitat i donar-la com a bona?

Ara té la paraula el poble. Però, amb una terrible por i una previsible i incomprendible resposta: una bona part seguirà, malgrat tot, defensant el PP en aquests fets. L'opció per un partit o altre obceca sovint els seus seguidors i no dubten de sobreposar el sentiment a la raó, el perjudici a la veritat. La dependència, quan és emocional, encega i fa defensar el contrari a la veritat. Caldrà seguir exorcitzant aquesta xacra deplorable del nostre maniqueisme polític, fins a aconseguir defensar el que és just, noble i veraç per damunt de temptacions partidistes.

*Sacerdot i teòleg